

Evlilik için yemini bozmak

“Beni isteyen biri var. Dînine çok bağılı. Ben de dindar olduğu için istiyorum. Fakat annem o şehre kız vermemeye yeminli. Ben üstelersem verir. Annem yeminini bozarsa günah olur mu?”

Yukarıda evlilikle ilgili Peygamber Efendimizin (asm) sünnet ölçüsüne işâret ettik. Evlenecek çağda kız veya erkek evlât sahiplerinin daha önce—sehven, gaflet eseri olarak ya da geleceği düşünmeyerek—yaptıkları yeminleri ölçü almaları ve buna göre karar vermeleri doğru olmaz. Ölçü; düşünmeden yapılmış bir yemin değil, sünnet-i seniyyedir. Eğer kızımızı veya oğlumuzu evlendireceğimiz aday sünnet ölçüleri çerçevesinde içimize sınıyorsa, daha önce yaptığımız yemini bozup bedeline katlanmak bizim için zarûret halini alır. Bunda bir sakınca yoktur. Yeminin kefâreti ödenir ve çocukların evlilikleri sünnet-i seniyye çerçevesinde onaylanır.

Esasen hangi konu olursa olsun; geleceğe dönük yemin ederek kendimizi bağlamak, makbul bir davranış değildir. Hatâ eseri yaptığımız yeminler hayırlı işlere engel oluyorsa, yeminin kefâretini ödeyerek yemini engel olmaktan derhal çıkarmalıdır.

Evlilik konusunda evlâtla ebeveynin, saygı, sevgi, akl-ı selim, baştan geçen tecrübeler ve elde edilen bilgiler çerçevesinde, birer arkadaş gibi, karşılıklı güven ortamında, oturup konuşarak karar vermeleri en sağlıklı yoldur. Bu görüşmelerde ebeveynin ileri sürdüğu gerekçeleri evlâtlar dikkate almalı, evlâtların ön gördüğu tercihleri de ebeveyn dikkate almalı ve her iki taraf da acele etmeden yeterli süre içinde düşünüp karar vermeliler. Her bir taraf, diğer tarafın da haklı olabileceğini asla aklından çıkarmamalı, kendi düşüncesinde ısrar etmekten kaçınmalı ve bir ortak çözümde buluşmaya gayret göstermelidir. Sünnet olan budur.